

Per JesusR el dl., 20/05/2019 - 23:13

El món en què vivim és intensament competitiu. Jesús, el Senyor, no competeix en contra de ningú. Pel que fa a competir, Jesús està absolutament a l'altra banda del liberalisme, que és partidari que "guanyi el millor".

Jesús no vol guanyar. Jesús estima. El seu Amor no entra en competència, sinó que desitja viure en nosaltres.

Recorda com acaben els exercicis de Sant Ignasi: "trobar Déu en totes les coses" i "en tot estimar i servir". Déu en tot, i el servei i el nostre amor en tot. No hi ha competició; hi ha presència, servei i amor en tot.

No, no és teoria. Si penses que és teoria, segurament vols fugir d'estudi. Servir és teoria? Estimar és metafísica teòrica?

Ara em dius: mira, potser em sona bé el que intentes dir-me, però encara estic ple de sensacions urbanes, laborals, sentimentals i socials, i si no m'ho expliques millor, ho deixo per una altra estona. Pots fer una mica de pedagogia, si us plau?

D'acord. Fa uns anys em preguntava si veritablement estimava Déu amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb totes les forces. I constatava que el que realment estimava era la meva família, els meus amics, la meva pàtria, un gran equip de futbol, poder gaudir de bona salut... i moltes altres realitats. I, en mig de totes aquestes dimensions, Déu n'era una, i una d'important, però —em deia a mi mateix— no pas la primera.

Va arribar un dia que, escoltant un fragment de no sé quina carta de Sant Pau on deia que Jesús vivia en ell —"és Crist que viu en mi"—, vaig quedar de pedra. El seu Amor està en els meus amors. No entra en competició, viu en mi. Ai, caram! Quin canvi! No és un amor més, Déu és Amor, no un altre amor.

"Trobar Déu en totes les coses i en tot estimar i servir", quan la Llum ens il·lumina.
